

بِسْمِ
اللَّهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ

بِهانه بودن ۱۴۱

باش تا بهانه‌ای برای بودنم باشد

تا آتش خشم
خاکسترم نکرده
رودخانه عسقت
را در دلم جاری کن

بهانه بودن ۱۴۱

نویسنده: محسن عباسی ولدی

ناشر: آیین فطرت

مدیر هنری و طراح جلد: سیدحسن موسی زاده

گرافیکست و صفحه آرا: سعید صفارنژاد

ویراستار و مشاور ادبی: زهیر توکلی

ارتباط باناشر: ۰۲۵-۳۳۲۲۱۶۶۲

سامانه پیامکی: ۳۰۰۰۱۵۱۵۱۰

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: عمران

نوبت چاپ: اول / بهار ۱۳۹۶

شمارگان: ۲۵۰۰ نسخه

قیمت: ۴۰۰۰ تومان

مرکز پخش: ۰۲۵-۳۷۷۴۶۹۹۲

با ورود به سایت زیر و خرید اینترنتی

یا ارسال نام کتاب به سامانه پیامکی

کتاب را درب منزل تحویل بگیرید.

www.bookroom.ir

سامانه پیامکی: ۱۰۰۰۳۰۲۲

پایگاه اطلاع رسانی نویسنده:

www.abbasivaladi.ir

کلیه حقوق محفوظ است.

سرشناسه : عباسی ولدی، محسن، ۱۳۵۵ -

عنوان و نام پدیدآور:

تا آتش خشم خاکسترم نکرده، رودخانه عشقت را در

دلم جاری کن /

نویسنده محسن عباسی ولدی.

مشخصات نشر:

قم: آیین فطرت، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری: ۹۴ ص.

فروست: بهانه بودن. باش تا بهانه ای برای بودنم باشد: ۴.

شابک : دوره ۱: ۱۶-۱۶-۸۰۳۱-۸۰۳۱-۶۰۰-۹۷۸؛

ج. ۴: ۷-۳۰-۸۰۳۱-۸۰۳۱-۶۰۰-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

موضوع:

محمد بن حسن علیه السلام، امام دوازدهم، ۲۵۵ق.

شعر - -

Muhammad ibn Hasan, Imam XII - Poetry: موضوع:

موضوع: شعر فارسی - قرن ۱۴

Persian poetry - 20th century: موضوع:

موضوع: شعر مذهبی فارسی - قرن ۱۴

Religious poetry, Persian - 20th century: موضوع:

شناسه افزوده: بهانه بودن. باش تا بهانه ای برای بودنم باشد: ۴.

رده بندی کنگره: ۱۳۹۶ ج. ۴ ب ۹ ۳۶۵ ب/ ۸۱۴۸ PIRA

رده بندی دیویی: ۱/۶۲۷۸۱

شماره کتابشناسی ملی: ۴۷۷۰۴۴۳

راه زندگی را
رد پای تو معلوم نکند.
کاش یک روز بفهمیم
که این طرف تر یا آن طرف تر از جای پای تو
پرتگاه است.

تقدیم به تو
ای تنهاراه زندگی!

فهرست

- ۹ | مقدمه
- ۱۳ | هر کسی اخلاقش نیکوتر، به تو نزدیک تر
- ۲۵ | تا آتش خشم، خاکسترم نکرده، رودخانه عشقت را در دلم جاری کن.
- ۳۹ | ویرانه «من» پرست‌ها محتاج نگاه خدا پرستانه توست.
- ۵۳ | خدا شیرین است؛ تو او را چشیده‌ای.
- ۶۳ | چرا راه فرار را می‌بندی به روی ما؟
- ۷۵ | سال‌ها بود که با خدا اعلام جنگ کرده بودم
- ۸۵ | می‌خواهیم دستور زبان تو را یاد بگیریم

مقدمه

نمی‌شود به آرامش اندیشید؛ اما به زندگی مشترک فکر نکرد و مگر می‌شود به زندگی مشترک فکر کرد و از کنار قواعد آن به آسانی عبور کرد؟ آرامشی که خداوند در دل زندگی با همسر گذاشته، بدون توجه به قواعد زندگی مشترک، دست یافتنی نیست. باید زندگی را یاد گرفت. این قدرها هم که فکر می‌کنیم، زندگی با همسر آسان نیست.

مجموعه «تا ساحل آرامش» که در چهار کتاب منتشر شده است، تلاش می‌کند شما را با قواعد زندگی مشترک آشنا کند. این مجموعه راه رسیدن به آرامش در زندگی مشترک را با چراغی که از آیات نورانی قرآن و جملات درخشان اهل بیت علیهم‌السلام روشن کرده نشان می‌دهد.

تا کنون «تا ساحل آرامش» به تنهایی چاپ و منتشر می‌شد؛ اما از این پس هر کدام از مجلدات این مجموعه، ضمیمه‌ای دارد که حاوی نثرهای ادبی است. «بهانه بودن» نام مجموعه‌ای است که

چهار کتاب از آن، ضمیمه ادبی مجموعه «تا ساحل آرامش» است و هم اکنون یکی از این کتاب‌ها در دستان شماست.

متن‌های «بهانه بودن» دل‌نوشته‌هایی است که مخاطب آن، امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف می‌باشد. ما در این نثرهای ادبی تلاش داریم میان زندگی مشترک و مهدویت پُلی بزنیم و از روی این پل، به سوی آرامش حقیقی و حقیقتِ آرامش حرکت کنیم که همان وجود امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف است.

ضمیمه‌های ادبی «تا ساحل آرامش» حامل پیام مهمی هستند: مهدویت را تنها در میان دعای ندبه‌ها و دعای عهدها نمی‌شود زنده نگه داشت. امام زمانی که در متن زندگی ما نباشد، امام زمان نیست. با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف باید زندگی کرد. زندگی را باید بر مدار میل او مدیریت کرد.

به نظر می‌رسد مطالعه هر یک از این کتاب‌ها را اگر پس از مطالعه همان جلد «تا ساحل آرامش» انجام دهید، مفیدتر باشد. البته این کتاب‌ها طوری نگاشته شده که برای افرادی که انگیزه کافی برای مطالعه کتاب‌های تربیتی ندارند، قابل استفاده باشد. اگر می‌خواهید کسانی را که انگیزه کافی برای مطالعه مجموعه «تا ساحل آرامش» ندارند، تشویق کنید، دعوت به مطالعه این کتاب‌ها می‌تواند اثرگذار باشد.

«بهانه بودن» یک مجموعه چند ده جلدی است که چهار کتاب آن به مجموعه «تا ساحل آرامش» اختصاص یافته است. باقی کتاب‌های این مجموعه هم به یاری خدا به تدریج منتشر خواهد شد که مطالعه آنها را هم به شما توصیه می‌کنیم.

امید است با اتصال به ریسمان ناگسستنی ولایت، راه زندگی را چنان طی کنیم که زمین زندگی مان، آسمان شود.

قم، شهربانوی کرامت

بهار ۱۳۹۶

محسن عباسی ولدی

هر کس اخلاقش
نیکو تر، به تو نزدیکتر

ریخته‌ام به هم.
دل‌م پر شده از غم.
این چه ترازویی بود که دادی به من؟
هر چه حساب کرده بودم، به باد داد.
خواستم بگویم:
«نکند ترازویت خراب باشد؟»
دیدم دارم قدم در وادی کفر می‌گذارم.
خواستم بگویم:
«شاید نیازی به ترازوی تو نباشد»
دیدم بی‌ترازوی تو
جزوهم و خیالم چه می‌ماند از ترازو؟

خواستم آب ببندم به اعمالم
دیدم ترازوی تو جان دارد و می فهمد.
نمی شود فریبش داد.

این ترازو فقط نماز و روزه ام را وزن نمی کند.
تازه، نماز روزه را هم یک جور وزن نمی کند.
یکی نماز خوانده بی قضا
نماز شب هم خوانده هر شب
دومی هم همین طور
سومی هم عین دو تای قبلی
اما نماز یکی، سنگین است
نماز دیگری سبک
و نماز آن یکی، اصلاً وزنی ندارد
این چه ترازویی است؟ آقا!

ترازوی تو
چه سنگین می‌کشد اخلاق را!^۱
خُلِّقَم اگر نیکو باشد
کفَّهُ اعمالِ خوبم را
اگر بدهند به دست یک یل پیل افکن
توان بلند کردنش را نخواهد داشت^۲
و وقتی خُلِّقَم زشت می‌شود
کفَّهُ ترازوی اعمالِ بدم را
اگر بار پیل کنند
زانو می‌زند روی زمین.^۳

۱. رسول خدا ﷺ فرمود: «نیکوترین مردم از نظر ایمان، خوش اخلاق‌ترین آنها و مهربان‌ترینشان نسبت به خانواده خویش است و من، مهربان‌ترین شما نسبت به خانواده‌ام هستم» (وسائل الشیعه، ج ۱۲، ص ۱۵۳).

۲. امام جعفر صادق علیه السلام فرمود: «خداوند متعال به انسان خوش اخلاق، پاداشی می‌دهد، مانند پاداش کسی که شب و روز را در راه خدا می‌جنگد» (الکافی، ج ۲، ص ۱۰۱).

۳. امام رضا علیه السلام از قول پدران بزرگوارش، از رسول خدا ﷺ نقل کرده که فرمود: «بر شما باد اخلاقِ خوش که خوش اخلاق، حتماً وارد بهشت می‌شود و بر شما باد که از بداخلاقی پرهیز کنید که بداخلاقی، حتماً وارد جهنم می‌شود» (عیون أخبار الرضا علیه السلام، ج ۲، ص ۳۱).

من برای نماز می خوانم
هر چقدر که دلت بخواهد.
روزه می گیرم
هر چند روزی که تو بگویی.
ختم قرآن می کنم
هر چند باری که تو بخواهی.
مسجد می روم
هر وقت که تو دستور دهی.
شب ها بیدار می مانم به عبادت
تا هر وقت که تو راضی باشی.

اما چرا تو همنشین های خودت را
با نگاه به اخلاقشان انتخاب می کنی؟
چرا هر کسی را که اخلاقش نیکوتر است
به خودت نزدیک تر
و حتی او را دوست خودت در قیامت می کنی؟^۱

۱. رسول خدا ﷺ فرمود: «در روز قیامت، نزدیک ترین جایگاه را نسبت به من، کسی از شما دارد که خوش اخلاق تر و برای خانواده اش بهتر باشد» (عیون أخبار الرضا علیه السلام، ج ۲، ص ۳۸).

با این حساب
با این اخلاقی که من دارم
فاصله زمین تا آسمان
در مقایسه با فاصله‌ای که من از تو دارم
مثل این خانه تا خانه همسایه است.
چقدر دورم از تو!

۱. رسول خدا ﷺ فرمود: «آگاه باشید که شبیه‌ترین شما به من، کسی است که اخلاقش بیش از همه مانند من باشد» (الأمالی، صدوق، ص ۲۷۰).

من دنیا و آخرت را
برای خودم می‌دیدم
و گاهی که دنیا از من فاصله می‌گرفت
دل‌م خوش بود که آخرت
دلش نمی‌آید از من دور شود.

اما تو چرا به هم ریختی مرا؟
دنیا و آخرت را گرفتی
و من دیگر یقین کرده‌ام
با اخلاقی که دارم
نه دنیا دارم نه آخرت!

۱. به رسول خدا ﷺ گفته شد: «فلان زن، روزها را روزه می‌گیرد و شب‌ها را به عبادت می‌گذراند؛ اما بداخلاق است و همسایگانش را با زبان، آزار می‌دهد» در جواب فرمود: «خیری در او نیست؛ او اهل آتش است» (بهار الأنوار ج ۶۸، ص ۳۹۴).

دیگر چه گذاشتی برای من؟
ایمانم که بر باد رفت!
دنیایم که خراب شد مثل آخرت ویرانم!
خودت هم که از من فاصله گرفتی!
و حالا که فهمیدم
خُلق بدم
نشانهٔ عقل کمم می‌باشد!
و عقلی را هم که به آن فخر می‌فروختم
از دست رفته می‌بینم.

قبول کن سخت است!
کسی که خودش را روی قله‌ای رفیع می‌دید
یک باره خود را در قعر سیاه چالی پلید ببیند.

۱. امام جعفر صادق علیه السلام فرمود: «کامل‌ترین مردم از نظر عقل، خوش‌اخلاق‌ترین آنهاست»
(الکافی، ج ۱، ص ۲۳).

خوش به حال تو!
که وقتی بیایی
با معجزهٔ خلق نیکوی خویش
گبرو جهود و ترسا را مسلمان می‌کنی.

و بدا به حال من!
که نمی‌دانم چند مسلمان را
با جادوی شیطانِ خُلُقِ زشتم
پشیمان کرده‌ام از مسلمانی.

خوش به حال تو!
که با اخلاقت بهشت می‌کنی
هر جا را که هستی
حتّی اگر بیابان بی‌آب و علف باشد.

بدا به حال من!
که با اخلاقم
جهنّم می‌کنم
هر جا را که باشم
حتّی اگر دریای خروشان
یا جنگل سرسبز باشد.

ولی فکر کردن به تو
همیشه امید را
زنده نگه می‌دارد
من به این امید نفس می‌کشم
که روزی مثل تو بشوم، آقا!
(۱۳۹۵/۱/۲۴)

ناآتشِ خشم
خاکسرم نکرده
رودخانه عسقت
را درد لم جاری کن

تو وقتی راهی را دوست داشته باشی
هر که را در آن راه باشد هم دوست داری
و وقتی کسی محبوبت می شود
لحظه ای چشم از او بر نمی داری
اگر چشم تو به کسی باشد
چشم شیطان کور می شود از دیدنش.

وقتی تو راهی را نشان می دهی
قدم در آن که می گذاریم
احساس می کنیم
روی زمین نیامده
فرودمی آییم روی آسمان.

فرو خوردن خشم برای تو
از محبوب ترین راه های رسیدن به آسمان است^۱
تو کسی که خشمش را فرو می خورد
دوست داری
و من هنوز نفهمیده ام
معنای این دوست داشتن را.^۲

۱. امام سجّاد علیه السلام فرمود: «از محبوب ترین راه های که به سوی خداوند ﷻ می رود، دو جرعه است: جرعه خشمی که با بردباری و جرعه مصیبتی که با شکیبایی فرو خوری» (الکافی، ج ۲، ص ۱۱۰).

۲. امام جعفر صادق علیه السلام فرمود: «هیچ بنده ای نیست که خشم خود را فرو خورد مگر آن که خداوند -عزّوجلّ- در دنیا و آخرت، عزّت او را افزون می کند؛ چرا که خداوند -عزّوجلّ- فرمود: «وَ الْكَافِرِينَ الْعَظِيمِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ؛ همانان که ... خشم خود را فرو می برند و از مردم درمی گذرند؛ و خداوند، نیکوکاران را دوست دارد» سوره آل عمران (۳)، آیه ۱۳۴. خداوند، این جایگاه را در عوض فرو خوردن خشم، عطا کرده است» (همان).

وقتی که شنیدم
تو کسی که خشمش را فرو می خورد
دوست داری
و وقتی دیدم محبوب تو شدن
حسی به من نداد
که بیش از گذشته
سد راه خشمم شود
تازه فهمیدم
هرچه از عشق نثار تو کرده بودم
جزلاف، چیز دیگری نبود.

تو چه خوب فهماندی به من
که میلم به آسمان
فقط نمایش اشتیاق بوده
چرا که راه آسمان پیش رویم باز شد
ولی من سوی زمین را گرفتم و رفتم.

هر خشمی که در مقابلم فوران می‌کرد
ریسمانی بود از آسمان به زمین آمده
تا مرا از زمین بکند
اما من به جای گرفتن و بالا رفتن
ریسمان را گرفتم و کشیدم
جواری که راه رسیدن به آسمان
سد شود برایم.

من می‌فهمیدم که خشم
هدیه‌ی خداست به من
برای زودتر رسیدن^۱
ولی من خشم را
بهانه‌ای کردم برای بیشتر فریاد زدن.

۱. امام جعفر صادق علیه السلام فرمود: «خشم چه نیکو جرعه‌ای برای کسی است که بر آن، صبر کند! چرا که پاداش بزرگ در برابر بلای بزرگ است. خداوند، هر گروهی را که دوست بدارد، مبتلایشان می‌کند» (همان، ص ۱۰۹).